

2/74

ROUTINIK

Znamení Vodnáře

Kluk, študentík, se usmíval pokaždé, kdykoliv pan profesor prohlašoval, že začátkem února je slunce ve znamení Vodnáře, do něhož vstoupilo už 21. ledna; přece za svitu slunce nesvítí hvězdy, a navíc slunce je stálice, která žádnou cestu kolem Země nekoná. Ten študák jsem byl já a už tenkrát jsem byl ze svých pochyb vyveden, takže dnes je mi tajemství ekliptiky a zvěrokruhu tak jasné jako vám. A byl bych rád, abyste onoho jasného večera v únoru byli se mnou, pod jihomoravskou oblohou, která byla jeden jediný tmavomodrý baldachýn posetý zlatými cetkami. Nad hlavou se třpytily velestálice jako drahokamy na čelech božstev, ale já pohlížel dolů k horizontu, k tomu od české strany, kde se schyloval k zemi hledaný Vodnář, řetěz drobných bodů, a mezi nimi jasnější Sheat, strmicí nejvýše.

Zíral jsem na družinu stálic, jako bych je počítal, ve skutečnosti neměl jsem na mysli počty, nořil jsem se do hlubin starodávných bájí, protože ona postava vylévající ze džbánu vodu, kterou ona skupina hvězd zobrazuje, prý je Deukalion. A toto jméno provokuje další a další asociace, neboť víme, že se zrodil z Prométhea, jenž unesl bohům oheň a za trest byl přikován ke skále na hřebeni Kavkazu. Orel mu vykloval játra, ale ta dorůstala, takže muka měla trvat celou věčnost. Zakročil rek Herkules. Vystřelil na dravce šíp a usmrtil ho. Nyní jsou všichni ve hvězdách, Herkules i Orel, v Mléčené dráze, a těsně u Orla Šíp, pouze Prométheus se tam nedostal, snad mu nebesa dosud mají za zlé krádež ohně. Ale my se tím zabýváme pouze mimochodem, jedině proto, že Prométheovým synem byl náš Deukalion, a ten je fenoménem vody, nikoliv ohně; z jeho džbánu se line vodní proud, symbol potopy, z níž se Deukalion zachránil a stal se nesmrtelným. Deukalion z antických bájí je totožný s biblickým Noemem, přesněji řečeno je jeho řeckou obdobou, a žena Noemova, biblií nepojmenovaná, obdobou Deukalionovy manželky Pyrrhy. Víme o ní, že byla dcerou oné proslulé Pandory, z jejíž skříňky pocházejí všechny lidské strasti. Deukalion a Pyrrha po opadu smrtelné povodně házeli za sebe kameny a ty se měnily v lidi: tak byl svět, vylidněný potopou, opět obdařen lidstvem.

A vy, na každém kroku tam venku, pociťujete, že k tomuto lidstvu patříte každým ždíbkem svého bytí, a především proto, že potřebujete žít nejen své nitro tělesné, nýbrž i duševní. Úplně vás to roztetelilo, když v obrovském hejnu havranů, černých bratří zimy, jste zahlédli houfec špačků, neboť dosud jste žádný jiný příznak návratu nespátřili, návratu ze slunečních končin. Každého roku

jste si představovali, že k Héliovu vozu jsou zapřaženi tito tažní, nikoliv trojice koní, že to za jejich povětrnými křídly putuje slunce oblohou, k obratníku raka, když začíná ubývat léta, a zpátky, jakmile začíná být v dohledu jarní rovnodennost. Jak by nebyla v dohledu nyní, když mezi černými hosty, zvolna už pomýšlejícími na návrat k severu, k bislověžským a mazurským hvozďům, objevila se křídla vonící čerstvým sluncem jihu.

Tyto chvíle, jakkoliv nemají v sobě nic z vůní a melodií primavery, jsou jistě nejvzrušivější v roce, neboť z každého závanu větru číší naděje, ta živitelka všeho tvorstva, rozněcovatelka lidských srdcí. A vy spatřujete na každém kroku její vlajku, svěží zeleň. U meandru, který kdysi lemoval živou řeku, zůstal jako živá vzpomínka pás vrb. Na těch nejkřehčích se objevila také nejživější znamení, plyšové gombičky kočiček, hebčí než dívčí líčko. Klonili jsme se k nim a vdechovali jejich hořký pach, vůni rozkvětu. Zprvu jste stromová košťátka považovali za jedinou kvetoucí výzdobu února, leč vzápětí vás přitáhl k sobě závětrný kout, kde jste hodlali naklást oheň, a zde jste náhle užasli, neboť zasvitly odtud na vás denní hvězdičky křehkého ptačince žabince, které vzhledly svým úbělem k azuru, sotva se zbavily sněhového příkrovu.

Nebyly tedy jedinými zvěstovateli jívy, jako jimi nebyli ani špačci, neboť cestou setkali jste se s hejnem, jež tančilo v podivném baletu a povzbuzovalo se pokřikem; to přiletěly čejky, další dítky února. Zamířily za jívový meandr a tam se snesly k mokřině, kterou ještě před nějakými těmi hodinami spoutával led. Stáli jste a vdechovali se mnou pramenitý vzduch plný příslibů a byli jste šťastni v povědomí, že i vy jste dětmi těchto chvílí, vy, potomstvo Deukaliona a Pyrrhy, přemožitelů zkázy a zmaru.

Jaromír Tomeček
z knihy Doteky ticha

NYMBURK - DÁVNO

○ »Staré rybárně« v novém poslání

Koncem loňského roku došlo v horní místnosti Staré rybárny pod nymburskými hradbami k malé slavnosti. Po několikaleté činnosti otevřel pionýrský oddíl Pony (pionýrský oddíl Nymburk), vedený členy Klubu SSM Poutníci, svůj klubovnu.

Už někdy v roce 1967 převzali chlapečci zanedbaný objekt a místnost plnou haraburdí. Dali se do práce. Vypracovali návrhy na úpravu budoucí klubovny a krok za krokem svůj záměr uskutečňovali. Výsledek byl překvapující.

Světlá místnost, jejíž stěny byly obloženy přírodně nalakovaným dřevem v rohu krb, ozdobený ohříváky kamennými kameny, ve stěně zasaženy kameny přivezené z různých táborů. Na podlaze koberec, na něm nábytek zhotovený členy skupiny. Děvo na nábytek bylo získáno z rozbraných vyřazených školních lavic. Stěny klubovny vyzdobené obrazy, fotografiemi, řezbářskými pracemi chlapců. Místností dominuje krásně řezaný znak města Nymburka.

Na slavnostní otevření byli pozváni představitelé městských organizací. Vedoucí oddílu Pony je seznámil s činností skupiny. Chlapci si organizovali vše sami, bri-

gádničili na pilách, přihlásili se jako nadháněči při odchytu živých zajců. Demontovali staré a poškozené školní lavice, zapřídili jejich strojně ohoblování a vyrobili stylový nábytek.

Nezapomínali ani na dokumentaci. Nyní mohli předložit svoje kroniky, pochlubit se vlastními novinami, promítnout diapozitivy z šesti minulých táborů, které si vždy sami od základu postavili.

Za dobu trvání skupiny Pony někteří členové pro pionýrskou organizaci zestárlí. Proto přestoupili do klubu SSM jako svazácký oddíl Poutníků. Při této schůzce předali svoje přihlášky do SSM a uzavřeli závazek, že adaptují spodní místnost Staré rybárny, povedou nový pionýrský oddíl a zúčastní se letního masového výstupu na Rysy.

Jejich čin je pro naši mládež příkladný. Zelenou pro další činnost této PO a klubu SSM dalo

zasedání kulturní komise MěstNV které se rozhodlo i nadále ponechat Starou rybárnu v péči těchto chlapců.

Jan Paulů

Do klubovny oddílu Pony nahlédla objektivem Marie Hamtlová.

Stará rybárna

Když se stmívá nad hradbami,
všude všesko mlčí
a pod starou rybárnou
Labe tiše hučí.

Prastaré vrby sklánějí se nad vodou
a rybárna i okolí schovává se za mlhou.
Labuťe si zpívají o své velké cestě,
rackové si povídají o prastarém městě.

A když ranním sluncem
rybárna se probudí,
všichni sedí za stolem
a nikdo se nemudí.

Milan Hamuš - Hugo /13 let/
Ze soutěže oddílu PONY

NYMBURSKO 25.1.74

*Po krátkých cestách chodili jsme spolu,
na dalekou odešel jsi sám.*

Hluboce zarmoucení oznamujeme všem přátelům a známým bolestnou zprávu, že nás navždy opustil náš milovaný manžel, tatínek, švagr a strýček, pan

Jiří Hačecký,

vedoucí konstrukční přípravny n. p. Praga

Zemřel náhle v úterý dne 15. ledna 1974 ve 20 hodin ve věku nedožitých 44 let.

S naším drahým se naposledy rozloučíme v pondělí 21. ledna 1974 ve 14 hodin v obřadní síni krematoria v Nymburce.

V Nymburce dne 16. ledna 1974

Jménem zarmoucené rodiny:

Olga Hačecká
manželka

Jiřík
syn

Růžena Vrašová
matka

GADERSKÁ DOLINA

Sotga jsme opustili les, ocitli jsme se na úbočí kopce, z něhož na mnoha místech vyrůstaly divoké vápencové útvary. Sluníčko se už klonilo k obzoru a nebe získávalo modrofialovou barvu, trhanou růžovou až tmavěrudou barvou červánků. Foukal prudký vítr. Začali jsme stoupat mezi skalami. Půda byla tady chudá, porostlá horskými břízkami, schnoucími ve zvadlé trávě. Často jsme museli přelézat rozeklaná skaliska, stojící nám v cestě, skaliska, drolicí se pod dotyky našich rukou i nohou. Místy jsme lezli po kolenou a jako opory jsme používali kořenů rostlin, na mnoha místech vystupujících z půdy pod vlivem eroze terénu, pravděpodobně způsobované z největší části větrem, protahujícím dolinou. Na mnoha místech vyrážely z uschlé trávy a změti odumírajících kořenů nádherné květy horské flóry. Objevíli jsme tady netřesk - snad i několik odrud - který vyrážel z uschlého mechu a zaplavoval svými zelenými růžičkami kdejakou skalku nebo trouchnivějící pařízek. Modraly se tady zvonky, modrofialové kalíšky hořců, našli jsme i odkvetlé koniklece a na jednom místě vystavoval na obdiv nádhěru svých květů náprstník velkokvětý. Mezi zvlášť vzácné rostliny, které jsme objevili, patřily vstavače a primule holé. Bylo to hrozně hezké, nehostinná skalnatá strán, a přece na ní tolik kyticek, jímž se nemohou svou nádhěrou vyrovnat rozmazlené pečlivě ošetřované květiny skleníků a zahrad.

Vystupovali jsme pořád výš. Celá Gaderská dolina už pod námi ležela jako na dlani a naše stany na tábořišti byly jistě několik set metrů pod námi. V jednom místě strmé stráně jsme objevili trus, který nemohl pocházet od ničeho jiného, než od kamzíka nebo muflona, a tak jsme všichni pozorně hleděli do všech možných světových stran, zda náhodou nezahlédneme tato krásná horská zvířata.

A už jsme byli nahoře těsně pod hřebenem. Tady jsme se zastavili, neboť jsme nechtěli stoupat ještě výš a vystavovat se poryvům silného větru, který nás i tak už dost profukoval. Věnovali jsme se pozorné prohlídce okolí. Měli jsme k tomu vynikající podmínky, neboť z našeho stanoviště bylo možno přehlednout pohodlně velkou část okolních hor. Škoda, že lidská představivost není neomezená, protože si myslím, že bych dal dost za to, abych si navždy uchoval v paměti obraz, který jsem právě viděl. A mé nadšení sdíleli všichni přátelé a musím říci, že jsem poprvé pozoroval u nich tekové projevy obdivu.

Nedaleko nás stála mízká vápencová skalka, jejíž tvary, zdůrazňované teď ještě stíny nadcházejícího podvečera, připomínaly sochu matky, nesoucí dítě. Hned vedle v bezprostředním okolí před námi vyrůstala ze straně ministura zříceniny Trosek. Vypadalo to všechno tak neskutečně, snad až nadpřirozeně a atmosféru navíc dokreslovalo nevýslovné ticho, přerušované jen občas skukáním větru a výrazy obdivu naší desítky. Ale to nebylo zdaleka všechno. Jak teď lituji, že není možno to všechno vyjádřit jediným slovem, jeidou výstižnou větou, aby zážitek z té nádhery byl bezprostřednější a alespoň trochu víc se blížil uplynulé skutečnosti toho červenecového podvečera, který se, bohužel, nikdy nevrátí...

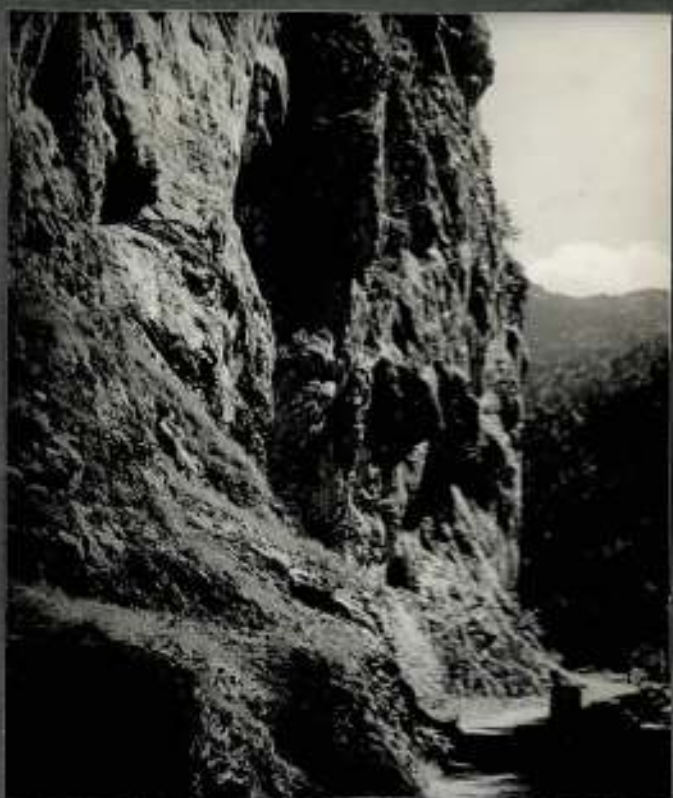
Hřebeny skal nad námi zářily zlatem paprsků zapadajícího slunce. Snad to rafinované osvětlení příroda vykouzila jenom proto, aby víc vynikly tmavé stíny v šterbinách skal. Byl to skutečně jedinečný kontrast - osvětlené vápencové hřebeny, temná zákoutí skalních rozsedlin a nad tím vším desítky odstínů modře oblohy, poreněné purpurem červánků.

Petr - v tomto případě znalec nejpopolanější - vyslovil to, co jsem si v duchu myslel i já, totiž, že kdyby se to, co jsme právě viděli, pokusil nějaký malíř zechytit na plátno, byl by to v této podobě prachsprostý kýč. Oč je tedy šokonejší příroda štetce malířova...

Dole pod námi leželo v hloubce naše tábořiště, naše stany, náš dočasný domov pro jednu noc a za ním se zvedala hora, porostlá smrkovým lesem, táhnoucím se po celém protilehlém hřebenu, z něhož občas vystupovaly povědomé již skalní útesy. Na západní straně obzoru vystupovaly z mlžného oparu vršky Martinských holí, na východě končila Gaderská dolina zalesněným masivem, který ukrýval ústí dolin Vlkanové a Dedošovské a dál týmž směrem jsme měli výhled na Suchý vrch, Frčkov a Ostredok. Výhled do směru, kterým se budeme zítra ubírat ke Králové Studni jsme však měli znemožněn zalesněným hřebenem.

Dlouho jsme obdivovali nádhery fatrenské přírody, ale vše má svůj konec. A tak jsme se naposledy rozhlédli, udělali skupinku, aby nás mohl Makak vyfotit a zahájili jsme sestup dolů...

(Z právě vznikající kroniky
Expedice Slovensko 1973,
zapsal Pindák)

VELKÁ
FATRA

ČADERSKÁ
DEDOŠOVSKÁ
VLKANOVÁ

Chudý Hrádek

Dál potoka, kterýž prameny své u Dřevčic a Drchlavy sbírá, patří pro pitvornost svou k nejkrásnějším částem okolí Novozámeckého. Dál není široký, jest zúžen oboustranně věžovatými skalami strmými, na jejichž vrších se stromoví upjalo, ale nejen krásný, nýbrž i tichý, takže kromě zpevu ptactva, klapání mlýna a druhý kácení dřeva není hluku. Na jedné z těchto skal na těch místech, kde se prameny Dřevčický a Drchlavský spojují, a nad samým mlýnem, Gründelmühle řečeným, jsou zříceniny Chudého Hrádku, jimž se nyní Pustý zámek aneb Foustka /zkaženě puska ze staročeského pustka/ říká.

Chudý Hrádek zdědil svůj název po starém hradišti. Ostroh, který se končí dotčenou skalou, jest objat náspem v polokruhu, ale díl jeho je zoran a zůstala toliko vyvýšenina na poli. Na straně západní jest též kousek náspu, ač ho tu pro příkrou stran potřeby nebylo. Po založení zděného hradu užito hradiště dosti rozsáhlého za předhradí a dvěma poplužnými, který se při hradu připomíná, bezpochyby tu staval.

Vlastní hrad oddělen jest od tohoto místa hlubokým příkopem, jdoucím od strany ke straně, takže hrad byl na jedné straně příkopem, na dvou sraznými skalami zpevněn. Za příkopem jest prázdný prostor a za ním spodek bývalého paláce, založeného do dlouhého obdélníka. Má dvě oddělení, jedno bylo vyšší a tuším věžovité a druhé k němu přisavené bylo nižší. Také se ještě spatřují okna a dveře; ale tyto jsou bezpochyby v pozdějších dobách vybourány, nebo není nikdež známky ani veníře, ani hladké stěny po nějakých prvotních dveřích. Za to jest prvotní branka do nižšího oddělení, k níž se člověk musí skrze křoví propětávati. Otvory v přízemí s výklenky pro střelce jsou střílny, teprve v druhém poschodí byla pravá okna a tu byl také vchod. Nad trámy, které nesly první podlahu, jsou také otvory, kdež snad byly prostrčeny trámy pro pavlač. Pod tímto stavením jsou sklepy; ten, který byl pod nižším oddělením, jest zasypán, k druhému se jde ze dvora skrze široké dveře, které se zavíraly poklopem, a před tímto vchodem bylo dřevěné stavení, jak svědčí draže ve skále.

Vedle toho stavení na nejvyšším místě hradiště stalo též čtverhranné stavení, z vepřovic a hlíny vystavěné; někdy hořelo

a proto se tu nachází dosti vypálené hlíny. I pod tímto stavením jest sklep ve skále vytesaný, jenž se zavíral závorou; ten má lavici ve skále vytesanou. Hradby byly snad jen ze dřeva, neb jsou skály vysoké a rovné jako stěny. Za těmito staveními jest prázdná prostora neveliká a odtud lze přijíti na osamělou skálu, za níž ještě jedna skála. Na obou byly bezpochyby dřevěné hlídky. Dříve tu vidali polozasypanou studni; nyní není po ní známky.

Chudý Hrádek vystavěn na rozsahlém dědictví Berkovském snad ve 14. století. Když Jindřich starý Berka z Dubé odděloval /1. března 1391/ své starší syny, zůstavil si pro sebe a své mladší syny hrad Housku, Hrádecké, Milčanské a Frydlantské zboží i město Dubou. Když však se léta 1402 tito mladší synové dělili, dostal nejmladší z nich, Jindřich, jinak Vaněk, hrad Hrádek s dvorem poplužným, dvůr na Vřísku, městečko Dubou a 4 vesnice. Vaněk zemřel r. 1413, zůstaviv Hrádek a Pavlovice synům svým Janovi a Jindřichovi. Za jich nezletilosti spravovala statek Barbora z Kolovrat, vdova po Vaňkovi, majíc tu své věno, a vdala se po r. 1418 za Jana z Cimburka.

Dědici rozdělili se potom tak, že Jindřich si nechal Hrádek a Janovi dostala se ves Pavlovice, kterou oyl otec před svou smrtí získal. Jindřich pak nazývá se v r. 1429 a 1432 pánem na Hrádku a na Hrádku jest také dán list opovědný /19.2.1450/, jímž tovaryši Jindřichovi opovědělí valku Sasům. V potomních létech psal se Jindřich po Kostelci, novém svém sídle, a r. 1454 vyprosil si na králi vše právo odúmrtí po mateři Barboře a otčimovi Janovi na Chudém Hrádku a též na vsi Pavlovicích, kterou byl tuším po bratrovi dědil.

Následující držitelé nejsou nám již známi až do počátku 16. stol. V letech 1519 - 1522 slove Jiřík Kaplíř Osterský ze Sulevic pánem na Chudém Hrádku. Kdysi před r. 1532 prodal vyz Jířík Chudý Hrádek zamek, zamek pustý Vřísek, tři vsi osdlé a dvě pusté Václavovi z Vartemberka, jenž zboží to ke svému panství Rybnovskému připojil. V následjících zápisech připomíná se Hrádek, jenž od r. 1560 k novému zámku patřil, jako zamek, ponevadž se vypisuje starý právní a nikoliv skutečný stav, ale není pochyby, že po koupení ihned opuštěn a sídlem býti přestal. Pro držitele Nového zámku bylo nepotřebné naň nakládati. Po dokonalém opuštění hradu zapomenuto i jméno jeho a obnoveno teprve za našich dob ze starých pametí.

Dr. Augustin Sedláček: Hradby, zanky
a tvrže království Českého
díl 14. - Litoměřicko a Šatecko.

KŘIVOKLÁTSKO

Několika různými hříčkami osudu jsme se dostali na tábor v roce 1972 do Skryjí. V podstatě až na místě jsme zjistili, jak krásná místa jsou v samém středu Čech. V časopise Lidé a země vyšel zajímavý článek o celém území a jeho mapka.

Území dominuje Křivoklát, hrad založený kolem roku 1000 Přemyslovci, o kterém se už píše v kronice Kosmově. Byl postaven v hlubokých lesích, plných zvěře, což se nám zachovalo dosud. Do lesů dodnes neproniknul průmysl. Proto je tu hojný jelen i srnec, černá zvěř i drobné šelmy a žije zde i tetřev, čáp černý a výr. Poměrně dlouho se udržely i velké šelmy. V roce 1907 byla ještě zvěř obohacena o muflony, dovezené z Korsiky.

Berounka vytvořila na algonkických břidlicích hluboká údolí, které jsou dnes díky své neporušenosti i poslední ukázkou přirozeného reliéfu řeky. Skalní srázy nad řekou dosahují v některých místech pozoruhodných výšek. Zbirožský potok vytvořil v místech zvaných Jezírka místy až 150 m hluboké průlomové údolí s vodopády a obřimi hrnci. Údolí potoka Oupoř je lemováno místy až 200 m vysokými příkrými svahy, na nichž větráním vznikly sutové a balvanové proudy. V údolních svazích Berounky a jejich přítoků nacházíme četné klasicky vyvinuté odkryvy a profily, v nichž lze sledovat geologický vývoj území. Mnohé z nich jsou zároveň známými nalezišti fosilní formy. Nejpozoruhodnější je např. naleziště vývojových stádií trilobitů u Skryjí a Týřovic. Oblast má z geologického hlediska světový význam. Je též památná klasickým nalezištěm Joachima Barranda, který tu první prozkoumal geologii území při vyměřování třetí do Plzně.

Díky velmi pestré geologické stavbě a vyjímečné členitosti terénu s množstvím různých expozic a klimaticky i jinak odlišných stanovišť, vznikla na území Křivoklátska bohatá směsice biotopů. Najdeme tu druhy, které se většinou vedle sebe nevyskytují. Díky nepřístupnosti území a jeho ochraně jako lovecké oblasti se zachovaly na Křivoklátsku ukázky lesních společenstev, která jsou dnes jedinečným obrazem původních porostů tohoto území, a tím i ukázkou, jak vypadala příroda a krajina středních Čech v dávných dobách. Nejcennější jsou reliktní sutové lesy s tisem červeným na příkrých svazích převého břehu Berounky. Tvoří poslední zbytky uzavřených vlhkomilných tisových porostů a jsou dokladem původního složení lesů, doprovázejících středočeské říční toky. Na teplejších vrcholových partiích se zachovaly reliktní doubravy s mukem a břekem. Setkáváme se tu též s charakteristickou květenou. Roste tu koniklec luční, tařice skalní, lilie zlatohlavá, lipnice bodenská, lomikámen vždyživý, lýkovec jedovatý a velmi vzácná kopretina skalní.

Křivoklátsko je tedy jedinečně zachovalým obrazem prastaré krajiny, na němž lze studovat rozsáhlý komplex zalesněných území, kde jednotlivé rostlinné i živočišná společenstva na sebe organicky navazují přirozenými přechody a vytvářejí klimaticky vyhraněné stupně. Nikde u nás ani v celé Evropě nenajdeme v jednom komplexu tak velký soubor různorodých biocenóz v tak přirozeném složení pohromadě.

Proto se chystá vyhlášení Chráněné krajinné oblasti Křivoklátsko, aby tyto hodnoty byly zachovány pro zdraví a poučení budoucích pokolení.

Johnie

NOČNÍ HRA NA TÝŘOVĚ

Šéf se jednou v noci rozhodl:
"Hru si zahrajeme velkou!"
A každý hned brzy uhoď -
svítit budem petrolejkou.

A tak jsem hned lampu
na zeď sterou postavil,
mávnul, by se každý
ihned k hradu dostavil.

"Hned se, hoši, sypte k hradu,
nikdo nemeškej,
útok přijde od západu,
lampu uhlídej!"

Už se první hore škrábou,
vysoká je zeď,
petrolejku sebrat chtějí.
"Do útoku, teď!"

První pokus Zajda zmařil,
chytil v hradu Vladima,
druhý se však málem zdařil,
už to začíná!

Už se všichni k hradu stáhli,
Kraťas sílu sebral.
Hrom setsakra dudy jáhly,
petrolejku zabral.

Petrolejka v hradě není,
tma je kolem dokola,
jaké je to utrpení,
kdo nám světlo zavolá?

Naštval jsem se, hrozně, děsně,
Zaklel jako pes.
Je mi tu na hradě těsně,
volám S O S .

Už se dolů z kopce plazím,
šutrů je však moc,
co nejdříve si vaz srazím,
je moc černá noc.

A už jedu z kopce zpátky,
řev přes celý les.
Na Johnyho však jsem krátký,
budu seřván jako pes.

"SOS je nutno volat jen při ouraze,"
poučil mne celkem rád,
"příště spočítám to draze,
a teď hybaj spát!"

Tábor celý brzy chrápe,
nikdo nám nebrání,
jen Harry se někde drápe
po kamenité stráni.

Vrátil se až brzy ráno
a bylo mu fuk,
že je všechno dokonáno -
neřek' ani muk.

Až tu báseň někdo zhlédne,
udělá mi z toho žvanec,
víckrát na to nepohlídne,
řekne: "Ty jseš, hochu, kenec!"

Pod Týřovem v létě 1972
napsal: J o h o h o

Co budeme dělat v létě?

Je nejvyšší čas na rozhodování o cíli našeho letního putování a tábora. Budeme muset vyjít z možností fyzických i časových většiny našeho společenství. Přední musí být vybudování pevného tábora pro PONY. Myslím, že by se tábora měl zúčastnit i Cardíkův hlouček, o němž jsou zatím zprávy kusé, ale počítám s tím, že se ještě po řadě intervencí rozšíří. Po dohodě o účasti na táboře je nutné stanovit vedení /tady počítám s Makakem, Dardíkem, Bobem, Honzou Kořínkem, Kráťasem, Harrym a se studenty z Poutníků, tedy Poláky, Petrem, Pindákem, Brkem/. V každém případě je naší povinností pomoci při přípravě a výstavbě a vedení tábora. Výběr tábořiště provedeme s Makakem a dalšími dobrovolníky co nejdříve. Návrhy jsou vítány. Nutno počítat s nejistou podporou na dopravu /v úvahu přichází spíše vlak/. Tábor by měl mít kolem 30 účastníků, tedy je nutné vytvořit kádr 35 lidí. Termín stanoví Makak, a to co nejdříve, abychom si mohli upravit svůj další program.

Druhým bodem programu je putovní tábor Poutníků a otázky Kdo půjde? Kam se půjde? a Kdy se půjde? O tom nezbyvá, než nechat hlasovat. Před tím však navrhuji písemnou formu vyjádření názorů v Poutníkově a to sice v dalším čísle!

Sám si dovoluji ze svých názorů sdělit toto: Máme zhruba tyto možnosti - dokončit přechod nízkých Tater až do Kysuckého Nového Mesta. To je program na 10 - 12 dní. Uvažujeme-li jako východiško Bystrou dolinu. Je sem rychlíkové spojení. Bylo by možno vystoupit v Banské Bystrici a navštívit moderní památník SNP. V době oslav 30. výročí SNP bude možno využít různé slevy na dopravě. Cestu známe a líbilo se nám tu.

Další možnost je Fagaraš v Rumunsku. Tady už existuje problém map, které jsem přes spoustu slibů ještě neviděl. Je dost velkým rizikem jet tam bez spolehlivé mapy a buzoly, protože pohoří není značeno tak, jak u nás. Je to místy dosti divoké.

Další možností je jiné pohoří v Rumunsku nebo v Bulharsku. Též existuje možnost přechodu Velké Fatry od severu k jihu, nebo přechod Šumavy, spojený s návštěvou na Hutynáku. Severní cestu přes Malou Fatru, Chočské pohoří a Roháče do Tater necháme snad na dobu pozdější.

Po úvaze proto navrhuji: Nebudou-li včas dobré mapy Fagaraše, počkat rok /Zdeňkovi to ještě vadit nebude/ a dojít celou expedicí přes Nízké Tatry do konce. Názory se samozřejmě budou lišit. O tom se dohodneme na zvláštní poradě.

Problémem větším je, kdy se pojedě. Nesmí to být v době tábora Makaka a rád bych se zúčastnil i sám, neb jsem byl minule velice spokojen průběhem celé akce i její sportovní hodnotou. Další otázkou je, kdo pojedě. Poutníků je kolem 30 duší, z toho aspoň 10 mrtvých. raky jde o kolidování s táborem na Hutynáku. Navrhuji tedy generálku všech zájemců o puták na přechodu Krkonoš někdy v květnových dnech.

J o h n i e
na Kosodrevině 29.1.74

ZÁVAZEK NA 1974

Uzavíráme tyto závazky:

k 25. výročí založení Pionýrské organizace

Pomůžeme při zakládání vedení pionýrských oddílů na nymburských školách.

k 20. výročí slovenského národní povstání

na základě našeho loňského putování a dalších zkušeností našich členů zpracujeme trasu "Po stopách SNP" pro PO a SSM.

k 30. výročí osvobození

Provedeme další úpravy klubovny ve Staré rybárně a úpravy v okolí objektu.

AKCE V LEDNU

- 4.1. schůzka
- 5.1. výlet do Frachovských skal
- 11.1. schůzka
- 18.1. schůzka
- 19.1. brigáda na údržbě Staré rybárny - 81 hodin
- 25.1. schůzka
- 26.1. účast na okr. přeboru SSM ve stolním tenisu - 3 účastníci
- 26.2. účast na okr. konferenci PO - 3 účastníci
- 27.1. výlet do Prahy - výstava Maxe Svabinského

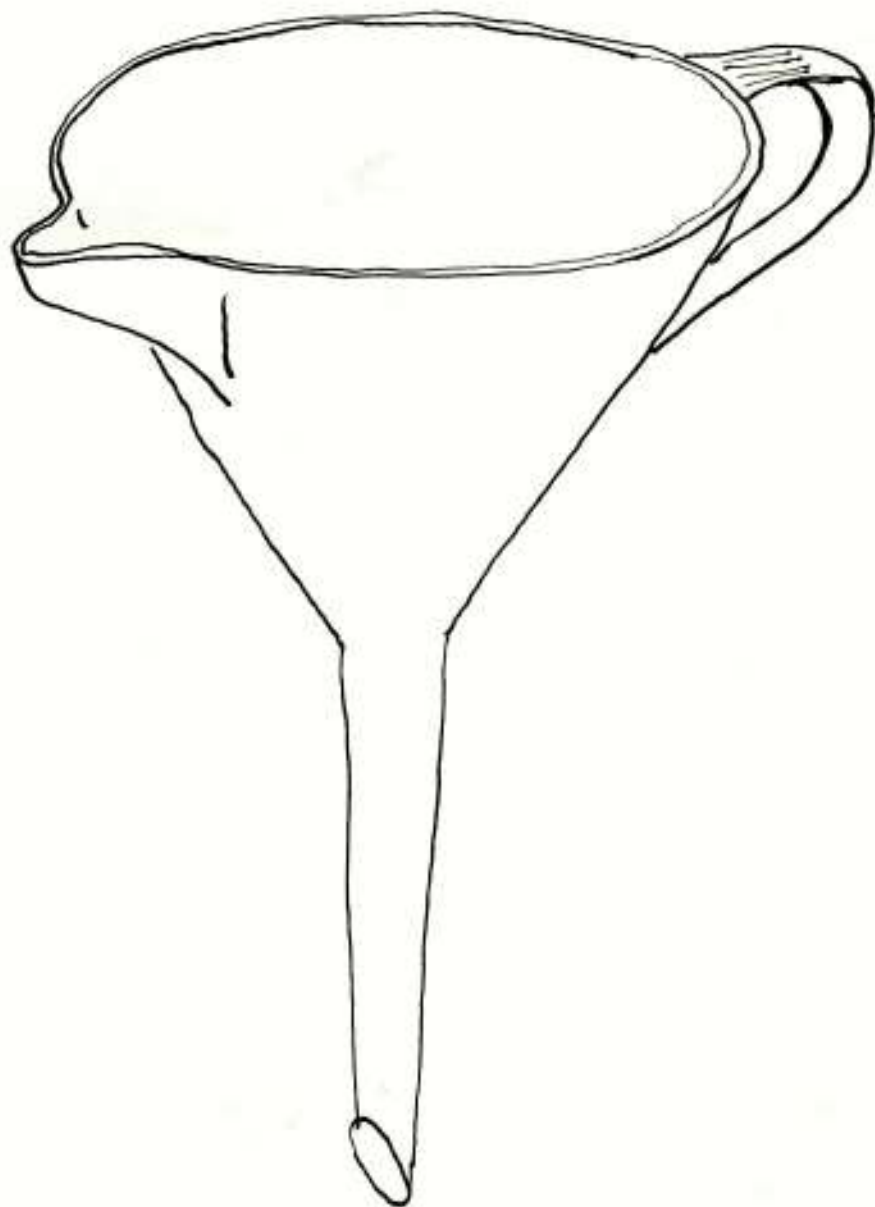
BODOVÁNÍ

Po prvním měsíci bodování je za leden tento stav:

1. Macháček	81	15. Horníček	16
2. Pokorný	70	16. Kešner	16
3. Kořínek	65½	17. Paulů P.	15
4. Klouček	56	18. Velechovský	12
5. Štastrný	45	19. Weiss Z.	12
6. Kalvoda	38	20. Durík	12
7. Paulů J.	29	21. Davídek	11½
8. Kratochvíl	27½	22. Kučera	8½
9. Kulhánek	24	23. Havelka	8
10. Ulrych	24	24. Polák J.	6
11. Palma	24	25. Zedník	6
12. Říha K.	23	26. Garda	5
13. Visinger	20	27. Říha P.	4
14. Künzel	20	28. Keller	3

Bez jediného bodu jsou: Polák Z., Weiss M., Misaf, Zajíček, Větrovský, Michna.

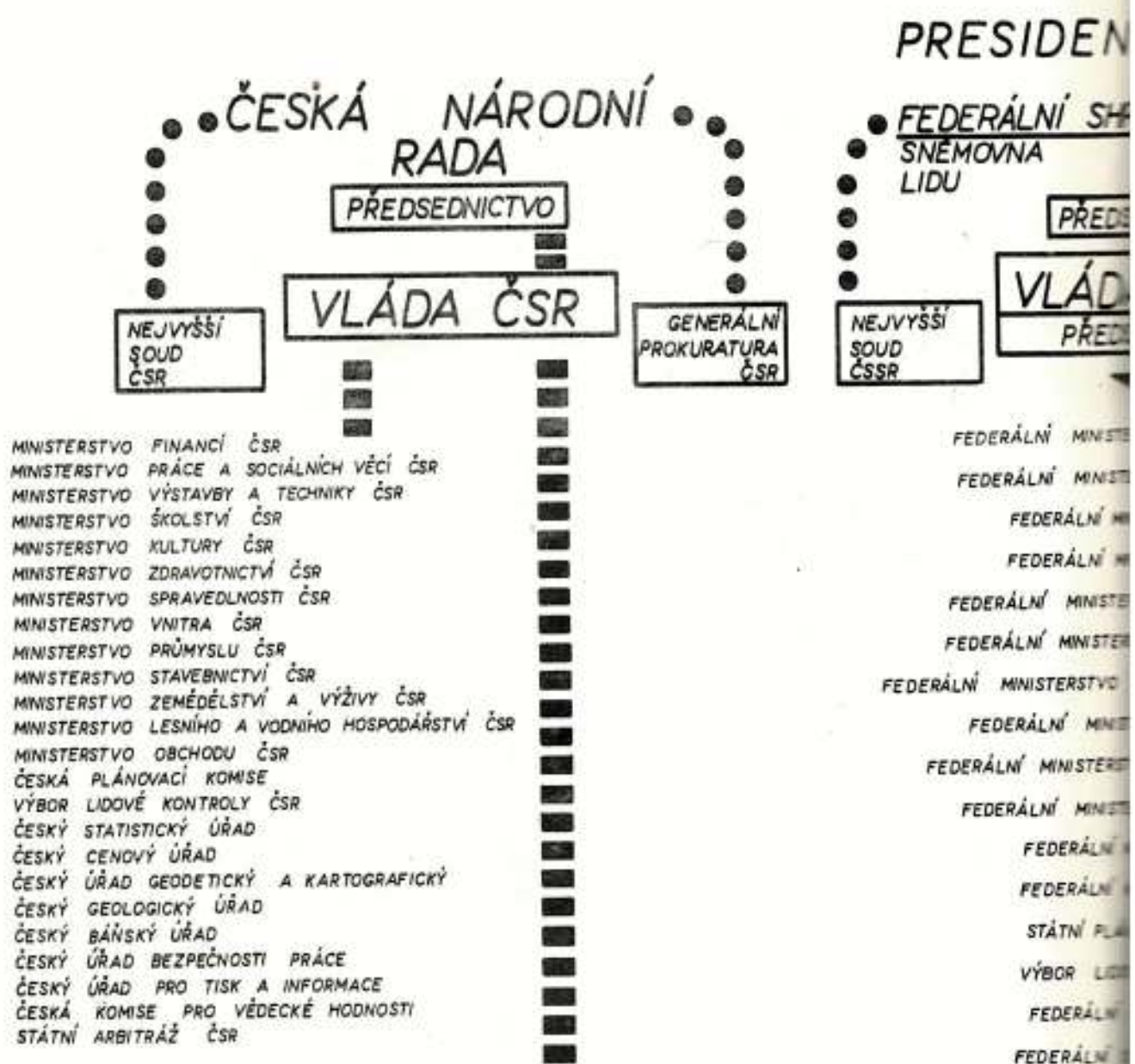
Chtěl bych vyhlásit a zároveň zehájit:
Grafickou stránku blbostí.

Honza Kořínek

ORGÁNY STÁTNÍ ČESKOSLOVENSKÉ SOC.

(ZJEDNĚNÁ)

KRAJSKÉ NÁRODNÍ VÝBORY
 NÁRODNÍ VÝBOR HLAVNÍHO MĚSTA PRAHY
 A NÁRODNÍ VÝBORY STATUTÁRNÍCH MĚST
 OKRESNÍ (OBVODNÍ) NÁRODNÍ VÝBORY
 MĚSTSKÉ NÁRODNÍ VÝBORY
 MÍSTNÍ NÁRODNÍ VÝBORY

STÁTNÍ BANKA
ČESKOSLOVENSKÁ

MOCI A SPRÁVY SLOVENSKEJ SOCIALISTICKEJ REPUBLIKY

(ŠKEMÉ SCHÉMA)

ČSSR

SNEMOVNICA
NÁRODŮ
ČSSR

PROKURATURA
ČSSR

VLÁDA ČSSR

PROKURATURA
ČSSR

PROKURATURA
ČSSR

SŮD
SSR

SLOVENSKÁ NÁRODNÁ
RADA

PŘEDSEDNICTVO

VLÁDA SSR

PROKURATURA
SSR

MINISTERSTVO ZAHRAŇIČNÍCH VĚCÍ

MINISTERSTVO NÁRODNÍ OBRANY

MINISTERSTVO VNITRA

MINISTERSTVO FINANČÍ

MINISTERSTVO ZAHRAŇIČNÍHO OBCHODU

MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ

MINISTERSTVO TECHNICKÝ A INVESTIČNÍ ROZVOJ

MINISTERSTVO TVO PALIV A ENERGETIKY

MINISTERSTVO HUTNICTVÍ A STROJÍRENSTVÍ

MINISTERSTVO ZEMĚDĚLSTVÍ A VÝŽIVY

MINISTERSTVO DOPRAVY

MINISTERSTVO SPOJŮ

VLÁDNÍ KOMISE

VLÁDNÍ KONTROLY ČSSR

STATNÍ ÚŘAD

STATNÍ ÚŘAD

VLÁDNÍ ÚŘADY A VYNÁLEZY

VLÁDNÍ ÚŘADY LISACÍ A MĚŘENÍ

VLÁDNÍ ÚŘADY PRO ATOMOVOU ENERGIU

VLÁDNÍ ÚŘADY PRO HMOTNÝCH RESERV

MINISTERSTVO FINANČÍ SSR

MINISTERSTVO PRÁCE A SOCIÁLNÍCH VĚCÍ SSR

MINISTERSTVO VÝSTAVBY A TECHNIKY SSR

MINISTERSTVO ŠKOLSTVA SSR

MINISTERSTVO KULTURY SSR

MINISTERSTVO ZDRAVOTNICTVA SSR

MINISTERSTVO SPRAVODLIVOSTI SSR

MINISTERSTVO VNÚTRA SSR

MINISTERSTVO PRIEMYSLU SSR

MINISTERSTVO STAVEBNICTVA SSR

MINISTERSTVO POĽNOHOSPODÁRSTVA A VÝŽIVY SSR

MINISTERSTVO LESNÉHO A VODNÉHO HOSPODÁRSTVA SSR

MINISTERSTVO OBCHODU SSR

SLOVENSKÁ PLÁNOVACIA KOMISIA

VÝBOR ĽUDOVEJ KONTROLY SSR

SLOVENSKEJ ŠTATISTICKÝ ÚŘAD

SLOVENSKEJ CENOVÝ ÚŘAD

SLOVENSKEJ SPRÁVA GEODÉZIE A KARTOGRAFE

SLOVENSKEJ GEOLOGICKÝ ÚŘAD

SLOVENSKEJ BANSKÝ ÚŘAD

SLOVENSKEJ ÚŘAD BEZPEČNOSTI PRÁCE

SLOVENSKEJ ÚŘAD PRE TLAČ A INFORMÁCIE

SLOVENSKEJ KOMISIA PRE VEDECKÉ HODNOTY

ŠTÁTNA ARBITRÁŽ SSR

STATNÍ ARBITRÁŽ
ČSSR

KRAJSKÉ NÁRODNÉ VÝBORY

NÁRODNÝ VÝBOR HL. MESTA BRATISLAVY

OKRESNÉ (OBVODNÉ) NÁRODNÉ VÝBORY

MESTSKÉ NÁRODNÉ VÝBORY

MIESTNÉ NÁRODNÉ VÝBORY

Pom
pom KORŮNEK
Nymburk

DOPIS

Hrozně nerad píši dopisy. Taky nemám rád vyřisování věcí telefonem. Nejraději vše ústně, ale to sem nepatří.

Snad proto skoro žádné dopisy nedostávám. Když se ale náhodou stane, že nějaký dopis přijde, takže sam divím, jaké myšlenkové pochody ve mně probíhají. Pokusím se vám přiblížit tyto pocity na nedávné příhodě.

Šel jsem s maminkou domů a bylo mi řečeno, že mi přišel dopis. Ihned jsem si vzpomněl na děvčata z Hornovského Týna. Já je vlastně ani neznám, to tatínek je nějak vyfotil a poslal jim ty fotky. Já jim napsal o prázdninách dopis, ale poslal jsem ho teprve před týdnem. Proto jsem si na tato děvčata vzpomněl nejdříve.

Byl jsem však vyveden z omylu, maminka mi řekla, že dopis nepřišel poštou, Od této chvíle až do upaťení obalky jsem na dalšího pisatele před úsilovné myšlení nepřišel.

Podle písma na adrese jsem usoudil, že mi píše Jarda. Ve svědomí mi ušlo, že jsem s ním před 20 hodinami mluvil. Hmatem jsem usoudil, že v dopisu je salíček peněz nebo fotek. To první, jak se později ukázalo zcela správně, vypouštím hned z hlavy. Trhám obalku a myslím na nějaké Jardovy fotky. Nastává zklamání: jsou to nějaké papírky, hodně překladané. Stále nevím proč a myslím na Jardu. Co mi to asi posílá? Jestli to nebudou adresy mých spolužáků v davaté třídě, aych dal dohromady sraz. Žasnu, na co vše nemyslím.

Jaké je však mé zklamání, když v papírkách poznávám

své dopisy. Ty dopisy jsem psal a kreslil v září jedné patnáctileté dívky. Chodila také na naše "debavní pouliční večery, tehdy byla nemocná a tak jsem jí dvakrát napsal závěrečné komuniké z večerů a řadu dalších rad a zpráv. Před tím jsem napsal podobný dopis Mandovi do nemocnice, také jednomu z účastníků večerů. Jinak to vlastně byly první dopisy, které jsem poslal nějaké dívce.

V tu chvíli se mi zatajil dech. Mediče dívky dopisy našli a v přiloženém psaní není nic jiného, než výzva na souboj. To jsem si vše uvědomil během několika vteřin, které uběhly od spatření dopisu.

Ale i tato prognóza nebyla správná. Přiložené psaní mi napsala dívka sama. Obsah tohoto dopisu není důležitý. Chtěl jsem jenom popsat, na co vše jsem vzpomněl při tom dopisu.

V druhé části se pokusím rozebrat další, alespoň podle mne, zajímavé věci, týkající se také onoho dopisu - možné reakce.

A - nejjednodušší by bylo dopis IGNOROVAT. Nic bych tím nemohl skazit, ale nic se tím nevyřeší.

B - přes vážnost dopisu bych mohl pisatelku ZESMĚŠNIT. Některé názory, sloh, ale hlavně péč hrubek mne ponoukají, abych to provedl. Jistě bych tak učinil, kdybych

C - nepociťoval určitý OBDIV k pisatelce za to, že ten dopis poslala. Vždyť já ve svých šestnácti letech jsem si taky kolikrát rozmýšlel podobný a možná ještě horší dopis, ale nikdy jsem nebyl schopen ho napsat, a dokonce ho i poslat.

D - další možná reakce je VYSVĚTLENÍ. Nemám však na to důkazy ani potřebnou vyjadřovací schopnost.

E - do úplného výčtu všech možných reakcí mi chybí VRAŽDA nebo SEBEVRAŽDA. Obojí je hrozné a odporné a výsledek je stejný jako v bodě A.

KODEX VYŠEHRADESKÝ

Nejvzácnější návštěvy si z Prahy opět po delší době odvá-
žejí knihy jako dar státu. Je to jistě dar neobvyklý a nutno
říci, ževelice vzácný. O jaké knihy jde? Jednou z nich je fak-
simile díla Codex vyšehradensis. Je to nejvýznamnější dílo
edice Cimelia Bohemica, kterou vydává nakladatelství ČTK -
PRAGOPRESS. Je to první úplné faksimile této vzácné památky,
která je vyráběna s největší možnou přesností, jakou poskytuje
moderní reprodukční technika. Je to chloubou československé po-
lygrafie. Zatím vyšlo v nákladu 780 výtisků.

Kodex vyšehradský patří k nejvelkolepějším dílům knižní
románské malby nejen v Čechách, ale v celé střední Evropě. Je
zároveň dokladem o závažné události v dějinách českého státu.
Byl totiž nepochybně napsán ke korunovací prvního českého krále
Vratislava II. v roce 1085, a je proto zván též Kodexem koruno-
vačním. Toto jeho poslání potvrzují slova, jimiž je uvedeno po-
slední čtení: "V den korunovace krále".

Korunovační evangelistář je psán latinsky, téměř výlučně
majuskulí /jako je nadpis tohoto článku/, která svým slavnostním
rámem doplňuje monumentálnost iluminací. Celostranné obrazy,
malby na půlstranách nebo v pásech i četné zdobené iniciály ma-
jí překvapivou skladbu barev s bohatě lomenými tóny na zlatém
pozadí.

Toto dílo, kdysi majetek kostela vyšehradského, je dnes
jedním z pokladů Univerzitní knihovny ČSSR v Praze. Tento ruko-
pis je nejen skvostem mezi uměleckými díly, ale i dokladem dávné,
ba do hluboké minulosti sahající historie českého státu.

Nexapomeň

Podle ČTK Johnie

na vyhlášenou soutěž pro fotografy. Předkládají se fotky 18x24 cm

Uzávěrka: 1. 3. Zima
3. 5. Portrét
28. 6. Nymburk

Co dělám

Z ministerstva přišla velmi věcná odpověď o době mého učení a o rozsahu zkoušek. Vše jsem řekl panu Holečkovi - on má na starosti výuku učnů - takže by už nic nemělo bránit mé práci. Vykonával bych ji v klidu, nebýt mého dalšího spolupracovníka Miloše. Je to učen v prvním ročníku, mně se zdá velmi blbý a já s ním pracuji každý sudý týden. Je to jeden ze dvou lidí, kteří vyložené nesnesu. Ten první je Luboš, žák třetí třídy SUPŠ. Jemu jsem se vyhýbal, ale to u Miloše nejde.

Tak to je konečného příběhu, kterým vás již po čtvrté otravují. Při výběru tématu jsem byl v akce nucen přihlídnouti k faktu, že nic nevyguglí. Domnívám se však, že jsi si čtenářů vyvořil obraz o jednom z nejdůležitějších období života každého z nás.

Děkuji za pozornost.

Honza Kořínek

ZE SPOLEČNOSTI

Dlouho jsem přemýšlel nad tajemstvím úspěchů Křivových u žen. Až náhle. Při přestupu v Pořičanech jde zahraban do svých myšlenek. Náhle slyším jasný dívčí smích a pohlédnu směrem i očka, která hned pozorují, kdo vše ještě slyšel. Slyšel jsem i já. Kivo totiž, kouzelník, dokázal na besexanné dívce vyloudit smích zcela vážnou masíčkou k snatku. Zdá se to být luporem přeludů šibeničnicka. Jestli smích všech dívek je možno vyloudit jen takto, ať sedradši mrači. Je to levnější.

SPORT

Zajisté jste si povšimli delší nepřítomnosti našeho též-clena Zdenky Cardy na našich podzimních akcích. Zdenka, našeho šampiona, však omlovovala správa o jeho krásném vítězství na řece Zanbezi, kde se konala mezinárodní Regata nadějí. Zdenka zví-tězil, druhý projel v španělském závěsu statný, asi tak čtyřmetro-vý krokodýl, třetí byl Jihoafričan Bambo Bimba.

· B · O · D · Y · . . . B · O · D · Y · . . . B · O · D · Y ·

Účast na 22 uskutečněných akcích v období září - prosinec 1973. Ti, kteří k nám přistoupili později, mají procento účasti počítáno od svého příchodu.

1. Kořínek	95,45 %	18. Weiss M.	42,86 %
2. Macháček	90,90	19. Misař	41,66
3. Visinger	80,00	20. Větrovský	41,66
4. Ďurík	76,92	21. Zedník	40,00
5. Ulrych	69,23	22. Paulů J.	36,36
6. Pokorný	68,18	23. Polák J.	36,36
7. Paulů P.	68,18	24. Klouček	33,33
8. Keller	63,63	25. Michna	33,33
9. Kalvoda	63,63	26. Velechovský	31,81
10. Kratochvíl	63,63	27. Kučera	31,81
11. Kešner	62,50	28. Havelka	31,81
12. Weiss Z.	57,14	29. Říha K.	22,72
13. Štastný	54,54	30. Carda	22,72
14. Horníček	53,33	31. Polák Z.	18,18
15. Říha P.	50,00	32. Dřevídek	16,66
16. Kulhánek	50,00	33. Zajíček	13,63
17. Palma	45,45		

Z tohoto přehledu je patrné, že jen necelá polovina členů splnila stanovenou podmínku 50 % účasti na akcích, i když někteří by mohli snést horu různých omluv. Jak si ale svoji činnost a aktivní členství představují ti, co jsou na konci tabulky?

Když jsem na vánoční besídce hodnotil tuto účast, zdálo se mi, že je to příliš jednostranné kritérium. Je rozdíl, zda je někdo na schůzce přítomen, ale je spíše rušivým elementem, nebo se ukáže jen na chvíli, kdežto druhý se aktivně podílí na všem dalším dění.

Sáhl jsem proto ke staré osvědčené praktice - bodování. Je mi sice jasné, že jste už přece jenom starší a snad se to pro vás ani nehodí. Někdo žádné body nepotřebuje a je platným členem a druhému nepomůže, ani kdyby zlatem platil. Nicméně si myslím, že to za zkoušku stojí. Bodový sazebník zachycuje jen nejpodstatnější úseky naší činnosti, protože jinak bychom potřebovali samostatný počítač. Bodovací období bude čtvrtletní a neaktivnějšího členu jistě odměna nemine.

<u>Účast na schůzce, besedě atd. (2 hod.)</u>	4 body
za 15 min. neúčasti	- 1/2
<u>Účast na výletě - za 1 hod. trvání</u>	2
za jeden den nejvýše	20
<u>Brigádnická práce za 1 hod.</u>	
podle druhu a rozsahu vykonané práce	2 - 5
<u>Přednesený referát (1/2 hod.)</u>	
podle náročnosti	1 - 5
<u>Uveřejněný příspěvek v Poutníku</u>	
podle druhu, náročnosti a rozsahu	1 - 5
<u>Mimořádné body za zvláštní zásluhy</u>	± - 10
<u>Trestné body za nevhodné jednání atd.</u>	- 1 - 10

MODERNÍ ZAHRADA

Jak výrazně stoupá životní úroveň, mění se životní styl i kultura bydlení, tak se mění i naše zahrady. Dříve se majitelé snažili využít půdu do posledního centimetru a ještě dnes vidíme zahrádky přeplněné ovocnými stromky, které postupně, jak dorůstají, vytvářejí neproniknutelnou džungli. Tam, kde dříve zbyl kousek volné půdy, určitě byl plně využit zeleninou, jahodami a jinými plodinami. Květiny málokdy chyběly v přední části před domem. Většinou šlo o záhony různého tvaru, nahuště vysázené letničkami i trvalkami.

Zahrady tohoto druhu — kde převažuje užitná část nad okrasnou — nepatří ještě zcela minulosti. Starají se o ně pracovitě

zahrádkáři, jejichž věková hranice se většinou pohybuje mezi 50 až 70 lety. Práce v těchto i malých zahrádkách je mnoho a stačí zabrat téměř veškerý volný čas. Mladší lidé však tomuto stylu příliš nepropadají. Nevidí smysl vlastnictví zahrady v pěstování zeleniny, ovoce nebo květin. To vše lze koupit. Co však koupit nelze, je pěkné prostředí kolem domu. A tak tu vzniká požadavek vytvořit si moderní, útulnou zahradu, s jejímž udržováním nebude spojeno příliš mnoho práce. Zahrádka by proto měla být jednoduchá a měla by mít několik pěkných, intimních zákoutí, kde by bylo možno příjemně posedět. Je ovšem pravda, že i v zahrádkách staršího typu umísťujeme tu a tam lavič-

Ing. VLASTIMIL VANĚK

**místo
oddechu**

ku, ale ta je tam spíše jen jako vedlejší doplněk sloužící k tomu, abychom si měli kde odpočinout. V novodobé záhradě jsou tato místa, kterým říkáme odpočívadla, často hlavními motivy určujícími charakter zahrady. A tak vzniká zahrada obytná. Odpočívadla jsou v ní většinou větší, určená nejen pro lavičku, ale pro celou soupravu zahradního nábytku. Podle velikosti zahrady zřizujeme i odpočívadel více a v různých prostředích. Odpočívadla vsazujeme do zahrady tak, aby nejen jejich nejbližší okolí bylo pěkné, ale aby se z nich naskýtal také pěkný pohled do okolní zahrady.

Na řešení novodobých zahrad nelze poskytnout nějaký šablonovitý návod. Situace jsou velmi

různé, nejen pokud jde o velikost a tvar pozemku, ale také o jeho utváření. Musí se brát v úvahu dům, jeho architektura i nejbližší sousedství zahrady. A nelze opomíjet ani okolní krajinu.

Zásady, podle nichž by obytné zahrady měly být uspořádány a jaké prvky by měly obsahovat, platí však všeobecně. Například proti dřívějšímu stylu, kdy se okrasné zahrady řešily pravidelně a často symetricky, přecházíme v poslední době stále více k řešení volnému, nepravidelnému. Sřihané živé ploty nahrazujeme volně rostoucími zelenými stěnami. Květiny místo dřívějších pravidelných záhonů sestavujeme do volných skupin přírodního charakteru.

Jednou z nejdůležitějších okrasných složek moderních obytných zahrad je trávník, který vytváří pěkný zelený koberec, působící uklidňujícím dojmem. Proto má být v co nejméně roztržštěných plochách. Skupiny květin i dřevin se také daleko lépe uplatní, mají-li kildné, zelené popředí.

V nových zahradách jsou cesty ve stejné úrovni s ostatním terénem a jsou zásadně dlážděné. Jako materiál používáme buď betonových desek, pokud to je možné, tedy přírodního kamene, který je nejkrásnější. Užší cesty zřizujeme jako šlapáky, tj. samostatně položené kameny nebo desky v trávníku. Širší cesty dláždíme naplno. Pokud jsou

na betonový podklad a spárujeme. Je to proto, aby se zpevnily menší kameny, a aby nám ve spárách nerostl plevel. Stejná výšková úroveň cest s okolním terénem nám usnadňuje sekat trávu na okrajích cest. Cesty zřizujeme v zahradě jen tam, kde jsou nezbytně nutné. Ve volně řešených zahradách se vyhýbáme rovným a dlouhým cestám. Vedeme je spíše oblouky a mírnými vlnami. Údržba dlážděných cest prakticky odpadá.

Odpočívadla jsou nedílnou součástí obytných zahrad. Jsou to dlážděné plošiny, kde je možno umístit zahradní nábytkovou soupravu. Zde je možno posedět, popít, popít kávu a pobavit se s přáteli. Podle toho, čemu má

vykře postačuje rozměr 2,5 x 2,5 m až 3 x 3 m. Dlažba má být ze stejného materiálu jako cesty. Je příjemné, je-li odpočívadlo aspoň z jedné nebo ze dvou stran kryto pergolou, zdí nebo aspoň zelenou stěnou.

Pobyt v zahradě zpřijemňuje voda, ať již je to jen malá tůňka nebo jezírko.

Zahrada založená v duchu těchto zásad odpovídá novodobým požadavkům. Bude jiná, než jsou naše dosud běžné zahrady. Až ji vybudujete, nebude klást velké nároky na udržování. Příjemně doplní a rozšíří vaši obydlí a poskytne vám potěšení.

inspirace
pro
exteriér

Staré
rvbárny